

Knjigu posvećujem svoj gradištanskoj djeci što bezbrižno djetinjstvo, igru, mladenački zanos, radost, sreću, ljubav i veselje svakodnevice daruju nama i našim Ljesama...

PREDGOVOR

Prije desetak godina, Nogometni klub Slavonac tiskao je prigodom proslave 50-te obljetnice kluba malu spomen knjižicu. U uvodnom kazivanju Andrija Rosotrunović, glavni urednik, ističe kako bi ta knjiga trebala biti poticaj početku sistematskog istraživanja prošlosti kluba i izdavanja monografije. Listajući stranice spomenute knjižice sa sjetom sam se prisjećao dana kada sam igrao za pionire, juniore i seniore na našim Ljesama. To me je uvelike i potaknulo te sam krenuo sakupljati građu za ovu knjigu.

Sam njezin naslov odaje da to nije klasična monografija, već crtice iz povijesti kluba koje će budućim istraživačima poslužiti za reprezentativnu monografiju Nogometnog kluba Slavonac. Naslov knjige *Ne daj prodora* nadahnut je poznatom uzrečicom Lovre Vukića koja je odjekivala Ljesama i katkada kod nas mladih izazivala podsmjeh, a ustvari su to bile vrlo jasne poruke i upute igračima kako treba igrati, a koje danas na učeniji način izgovaraju treneri. Tako su dida Locini *Živo smetaj, Dugačku i visoku, Ne larmaj...* bili ustvari trenerska abeceda koja mi je kasnije poslužila u bavljenju trenerskim zadaćama, evo već više od desetljeća. Dida Locin primjer zaljubljenosti i potpunog predanja za svoje selo i klub, posebice kao navijača te njegova poznata izreka NE DAJ PRODORA svakako zaslužuje biti naslovom knjige, jer danas takvih osoba poput *mjekara Loure* susrećemo vrlo rijetko.

U pisanju knjige sam nailazio na velike poteškoće, jer klupska arhiva je u jako lošem stanju. U Domovinskom ratu mnogi klubovi ostali su bez dokumentacije koja je izgorjela tijekom granatiranja i sl. pa su objektivne poteškoće razumljive. U Gradištu je, nažalost, primjer da arhive nema iz subjektivnih razloga, nebrige uprava koje nisu osjećale potrebu sačuvati vrijednu građu. Kako pisati o prošlosti jednog društva koje navršava 60 godina kada o minulom dobu nema niti jednog dokumenta?! Srećom, Andrija Rosotrunović koji je bio dugogodišnji predsjednik i član Uprave, znajući okolnost privatno je sačuvao dokumentaciju, fotografije i sl., poglavito za razdoblje od početka sedamdesetih do kraja osamdesetih godina dvadesetog stoljeća. Tako je u knjizi, zahvaljujući Andriji Rosotrunoviću, najbolje obrađeno razdoblje od 1970. do 1990. godine. U takvim okolnostima trebalo je promijeniti metodiku istraživanja pa kada nema prvotnih izvora treba se okrenuti na one drugotne; novine, publikacije i sl.

Novine, posebice *Županja, Županjski vjesnik, Vinkovačke novosti, Glas Slavonije, Večernji list*, bili su mi počesto jedini izvor, jer niti Nogometni savezi odnosno središta Osijek, Đakovo, Vinkovci i Županja nemaju dokumentaciju, jer ime je tijekom Domovinskog rata uništena. Sjećanja starijih igrača te posudba fotografija bila su mi pokazatelj da još kod mnogih ima onog sportskog ushita, jer su maksimalno pritekli u pomoć. Poglavito zahvaljujem Branku Vukadinu, Antunu Lakoti, Iliji Leutareviću i Andriji Rosotrunoviću na posuđenim fotografijama.

U knjizi pratim rad uglavnom seniorske ekipe u razdoblju od osnutka do danas, a tek povremeno rad drugih dobnih kategorija. Posebna knjiga obrađivat će mlade uzraste u klubu. Pioniri i juniori Slavonca to zaslužuju jer su tijekom povijesti, poglavito juniori, postizali daleko bolje rezultate.

Knjiga će bez imalo lažne skromnosti poslužiti mnogima, klubovima s područja županjske Posavine, jer se samo u njoj na jednom mjestu mogu pronaći rezultati i prvenstvene ljestvice natjecateljskih sezona. Ovi rezultati nisu samo puka statistika. Oni će mnoge igrače vratiti u prošlost, prisjetiti ih na trenutke radosti poslije postignutog i žalosti poslije primljenog pogotka.

Knjigu na posebit način poklanjam gradištanskoj djeci. Dida Loco i mnogi drugi dali su im dobar primjer, na nama je stvoriti uvjete kako bi njihovo djetinjstvo na Ljesama bilo što ugodnije i nezaboravnije. Zato neka sve Uprave brižno čuvaju svoju ostavštinu, dokumente i zapise iz prošlost, a još više neka se pozabave djecom jer ona su najbolji zalog budućnosti gradištanskog nogometa.

Autor